

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 181/23

V Lucemburku dne 28. listopadu 2023

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-148/22 | Commune d'Ans

Nošení náboženských symbolů na pracovišti: subjekt veřejné správy může rozhodnout zakázat nošení takovýchto symbolů všem svým zaměstnancům

Vnitrostátní soudy zkoumají, zda přijatá opatření sladují svobodu náboženského vyznání s legitimními cíli tohoto zákazu

Za účelem vytvoření zcela neutrálního prostředí výkonu veřejné správy může subjekt veřejné správy zakázat viditelné nošení na pracovišti jakéhokoli symbolu vypovídajícího o filozofickém nebo náboženském přesvědčení. Takové pravidlo není diskriminační, pokud se uplatňuje obecně a bez rozdílu na všechny zaměstnance tohoto subjektu veřejné správy a omezuje se na to, co je nezbytně nutné.

Zaměstnankyni obce Ans (Belgie), která vykonává funkci vedoucí kanceláře převážně bez styku s uživateli veřejné služby, bylo zakázáno nosit na pracovišti muslimský šátek. Obec vzápětí změnila svůj pracovní řád a nyní vyžaduje, aby její zaměstnanci dodržovali striktní neutralitu: jakákoli forma proselytismu je zakázána a nošení zřetelných symbolů vypovídajících o ideologické či náboženské příslušnosti je zakázáno všem zaměstnancům, včetně těch, kteří nejsou ve styku s uživateli veřejné služby. Dotyčná zaměstnankyně se domáhá, aby bylo určeno, že byla porušena její svoboda náboženského vyznání a že je obětí diskriminace.

Pracovní soud v Lutychu, kterému byla věc předložena, si klade otázku, zda pravidlo striktní neutrality stanovené obcí nezakládá diskriminaci, která je v rozporu s unijním právem¹.

Soudní dvůr odpověděl, že **politika striktní neutrality**, kterou subjekt veřejné správy ukládá svým zaměstnancům s cílem vytvořit v něm zcela neutrální prostředí výkonu veřejné správy, **může být považována za objektivně odůvodněnou legitimním cílem**. Stejně tak je odůvodněná volba jiného subjektu veřejné správy ve prospěch politiky, která obecně a bez rozdílu povoluje nošení viditelných symbolů zejména filozofického nebo náboženského přesvědčení, a to i ve styku s uživateli veřejné služby, nebo zákaz nošení takovýchto symbolů omezený na situace, kdy k takovému styku dochází.

Každý členský stát a každá entita působící pod úrovní státu totiž mají v rámci svých pravomocí prostor pro uvážení, pokud jde o koncepci neutrality veřejné služby, kterou hodlá prosazovat na pracovišti, v **závislosti na svém vlastním kontextu**. Tento cíl však musí být sledován **důsledně a systematicky** a opatření přijatá k jeho dosažení musí být omezena na **to, co je nezbytně nutné**.

Je na vnitrostátních soudech, aby ověřily, zda jsou tyto požadavky splněny.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ [Směrnice Rady 2000/78/ES](#) ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání